

†

Voor mijn lieve vrouw, onze moeder en oma

Truus Hellegers-Spanjer

Ze is zo snel van ons weggegaan, dat we nog niet kunnen geloven dat ze er nooit meer zal zijn.

Ze was de spil en de motor van ons gezin aan de Heideweg. Degene die er altijd eerst voor een ander was, en als laatste pas aan zichzelf dacht. Je kon altijd bij haar terecht, en als je nog niet gegeten had, werd er een stoel bijgezet.

We noemden het wel eens "de zoete inval", en dat was het dan ook.

Elke dag was ze van 's morgens tot 's avonds druk in de weer. Het confectiewerk moest af, het huis gepeetst en de tuin gedaan. Daarnaast zorgde ze ook nog voor haar man, en was altijd heel erg bezorgd om hem.

Zelfs toen ze haar been gebroken had, liep ze door het huis met als hulpmiddel een looprekje waarin dan de kopjes en de pannen meegenomen werden in een mandje. Truus was iemand die niet te stoppen was, haar energie raakte niet uitgeput.

Als haar kleinkinderen kwamen was ze altijd heel erg blij, dan liet ze het werk voor wat het was, om er voor hun te zijn.

Een betere oma hadden ze zich niet kunnen wensen en een trotsere oma zeker niet.

Ze is gestorven zoals ze was, tijdens het werk dat ze het liefste deed, harkend in de tuin met haar klompen aan.

Al is ze nu niet meer hier, ze zal altijd van "daar boven" op ons neerkijken en ons in onze gedachten door het leven leiden.

Ze zal altijd mijn vrouw, onze moeder en oma blijven. We hebben haar in onze harten gesloten en daarin zal ze verder leven.

Voor uw blijken van belangstelling en medeleven, die wij mochten ondervinden na het plotseling overlijden van mijn dierbare vrouw, onze lieve moeder en oma, zeggen wij U hartelijk dank.

Th. Hellegers
Kinderen en kleinkinderen